

Op de grote stille heide

Op de gro - te stil - le hei - de dwaalt de her - der een - zaam rond, wijl de wit - ge - wol - de kud - de trouw be -

Op de gro - te stil - le hei - de dwaalt de her - der een - zaam rond, wijl de wit - ge - wol - de kud - de trouw be -

Op de gro - te stil - le hei - de dwaalt de her - der een - zaam rond, wijl de wit - ge - wol - de kud - de trouw be -

- waakt wordt door zijn hond. En al dwa - lend ginds en her denkt de her - der och hoe ver hoe

- waakt wordt door zijn hond. En al dwa - lend ginds en her denkt de her - der och hoe ver hoe

- waakt wordt door zijn hond. En al dwa - lend ginds en her denkt de her - der och hoe ver hoe

ver is mijn hei - de hoe ver is mijn hei - de mijn hei - de.

ver is mijn hei - de hoe ver is mijn hei - de mijn hei - de.

ver is mijn hei - de hoe ver is mijn hei - de mijn hei - de.

2. Op de grote, stille heide bloeien bloempjes lief en teer,
 Pralend in de zonnestralen als een bloemhof heind' en veer.
 En, tevreên met karig loon,
 Roept de herder: "O, hoe schoon,
 Hoe schoon is mijn heide!
 Hoe schoon is mijn heide, mijn heide!"

3. Op de grote, stille heide rust het al bij maneschijn,
 Als de schaapjes en de bloemen vredig ingeslapen zijn.
 En, terugziende op zijn pad,
 Juicht de herder: "Welk een schat!
 Hoe rijk is mijn heide!
 Hoe rijk is mijn heide, mijn heide!"

